Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 2. Stanisławów, dnia 15. stycznia 1923 Rok 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 300 Mk. Całoroczna prenumerata 7.200 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucy społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 120 Mk., za całą szpaltę 4800 Mk., za stronę 9600 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 200 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I.

Dział Urzędowy.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Stanisławowskiego.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 115. z dnia 28. grudnia 1922.

Poz. 1037. Roporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmiocie zmiany wysokości ustalonej w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23. października 1923 r. stawki patentu akcyzowego na fabryki trunków.

Poz. 1038. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmiocie zaprowadzenia waluty polskiej na górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Poz. 1041. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat za czynności urzędów miar.

Poz. 1044.. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5. grudnia

1922 r. w przedmiocie częściowej reorganizacji władz podatkowych I. instancji ne obszarze Izby Skarbowej w Krakowie.

Poz. 1045. Rozporządzenie Mlnistra Poczt i Telegrafów z dnia 11. grudnia 1922 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy telegraficznej.

Poz. 1046. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 12. grudnia 1922 r. o uzupełnieniu i zmianach taryfy osobowej i bagażowej obowiązujące na polskich kolejach państwowych.

Poz 1047. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dnia 19. grudnia 1922 r. o karach z drodze administracyjnej za przekroczenie przepisów o obowiązku zatrudnienia ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych.

Nr. 116. z dnia 30. grudnia 1922.

Poz. 1054. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r w sprawie podwyższenia podatku od zużycia olejów mineralnych na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz. 1056. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w sprawie ujednostajnienia przepisów o wyrobie sprzedaży i używaniu sztucznych substacji słodkich.

Poz. 1059. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6. grudnia 1922 r. w przedmiocie utworzenia i organizacji okręgowych urzędów ubezpieczeń.

Poz 1062. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 14. grudnia 1922 r. w sprawie zmiany taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Poz. 1063. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18. grudnia 1922 r. w przedmiocie dalszego przedłużenia okresu zawieszenia reglamentacji obrotu wewnętrznego i zewnętrznegn węglem kamiennym i brunatnym koksem i brykietami węglowemi produkowanemi na ziemiach górnośląskich Województwa Śląskiego.

Poz. 1064. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20. grudnia 1922 r. o podniesieniu opłat za świadectwa złotnicze.

Poz. 1069. Rozporządzenie Rady Ministrów z d[illegible] 28. grudnia 1922 r. w przedmiocie przedłużenia obowiązków s[illegible]czynnej w wojsku stałem szeregowym rocznika poborowego 1[illegible] formacjach jazdy i artylerji konnej, dyslokujących na obszar[illegible] O. K. VI. Lwów i O. K. X. Przemyśl.

W Monitorze Polskim:

Nr. 294. z dnia 28. grudnia 1922.

Poz. 215. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmlocie zaprowadzenia waluty polskiej na górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Nr. 295. z dnia 29. grudnia 1922.

Poz. 218. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 10. grudnia 1922 r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Konfederacji Szwajcarskiej.

Nr. 296. z dnia 30. grudnia 1922.

Poz. 220. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21. grudnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia granic wartości listów wartościowych i paczek, kwot przekazów pocztowych, telegraficznych i czekowych, tudzież obciążenia przesyłek pocztowych pobraniem.

Nr. 1 z dnia 2. stycznia 1923.

Poz. 1. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13. grudnia 1922 r. (Nr. 2429) III. w przedmiocie ustalenia najwyższej stawki przekazów czkowych pocztowej Kasy Oszczędności.

Poz. 2. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 22. grudnia 1922 r. o warunkach uzyskania zaświadczeń wymienionych w § 5 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 21. października 1922 r. o ulgach celnych.

Nr. 3. z dnia 4. stycznia 1923.

Poz. 4. Obwieszczenie Ministra Skarbu w sprawie zmiany cen monopolowych za krajowe liście tytoniowe ze zbioru roku 1922.

Nr. 5. z dnia 8. stycznia 1923 r.

Poz. 5. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5. stycznia 1923 r. w przedmiocie zmiany terminu zamknięcia sprzedaży oraz ceny emisyjnej 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922.

II.

Okólniki Województwa do Starostw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

11.

L. 12050/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 28. grudnia 1922.

W sprawie godzin urzędowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zawiadamiam, że Prezydjum Rady Ministrów pismem Nr 16690/22 skierowanem do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych podało do wiadomości, że uchwała Rady Ministrów z 18. maja br. wprowadzająca urzędowanie we wszystkich władzaeh i urzędach cywilnych i wojskowych od godz. 8. rano, odnosi się także i do miesięcy zimowych z tem, że jako czas trwania urzędowania pozostaje nadal siedm godzin dziennie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

12.

L. 12193/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 3. stycznia 1923.

Zwinięcie Stanisławowskiej Okręgowej Dyr. Odbudowy.

Do wszystkich Panów Starostów

Stósownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 27. grudnia 1922 Nr. A. O. 4003 zawiadamiam Panów Starostów, iż z dniem 1. stycznia 1923 r. zostaje zwiniętą Okręgowa Dyrekcja Odbudowy

w Stanisławowie, zaś sprawa powiatowych Biur Odbudowy będzie uregulowaną definitywnie w r. 1923.

Tymczasowe rozporządzenie Ministra robót publicznych w powyższym przedmiocie podaję poniżej:

Rozporządzenie

Ministra Robót Publicznych w przedmiocie zwinięcia Okręgowej Dyrekcji Rob. Publ. dla Odbudowy w Warszawie, Stanisławowie, Tarnopolu i Łucku.

Art. 1.

Na zasadzie art. 3. ustawy z dnia 29. kwietnia 1919 Dz. u. p. Nr. 39. poz. 473. zwijam Okręgowe Dyrekcje Robót publicznych dla odbudowy w Warszawie, Stanisławowie, Tarnopolu i Łucku.

Art. 2.

Powiatowe Biura Odbudowy na obszarze Województwa warszawskiego, Łódzkiego i Kieleckiego podporządkowuję Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych dla Odbudowy w Białymstoku. Fowiatowe Biura Odbudowy na obszarze województwa Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Wołyńskiego okręgowej Dyrekcji robót Publicznych dla Odbudowy we Lwowie.

Art. 3.

Ingerencja Wojewodów Województw, w których Okr. Dyrekcja Robót Publicznych dla Odbudowy znosi się zostaje nienaruszoną w sprawach administracyjno-prawnych akcji odbudowy. Okręgowa Dyrekcja Robót Publicznych dla Odbudowy w Białymstoku i Lwowie pozostają do Wojewodów Województw, na które rozciąga się działalność Dyrekcji w stosunku odpowiadającym postanowieniom ustaw dotyczących Odbudowy.

Art. 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1923.

Minister: Łopuszański wr.

Równocześnie wyjaśniam, że wedle art. 2. i 3. powyższego rozporządzenia powiatowe Biura Odbudowy na obszarze tutejszego Województwa zostają z dniem 1. stycznia 1923 podporządkowane Okręgowej Dyrekcji Odbudowy we Lwowie, co nie narusza dotychczasowej mojej ingerencji w akcji odbudowy na terenie powierzonego Województwa.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

13.

L. 6175/pr. 1922.

Stanisławów, dnia 5. stycznia 1923.

Rozporządzenie Wojewody Stanisławowskiego w sprawie zakazu noszenia wojskowych pasów koalicyjnych i odznak oficerskich jakichkolwiek armji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zostało stwierdzone, że młodzież szkolna i starsza przy niektórych okazjach, a szczególnie przy ćwiczeniach skautowych, nosi pasy wojskowe t. zw. koalicyjne i oficerskie odznaki b. armji zaborczych lub wogóle armji obecnie nie istniejących. Ponieważ noszenie poszczególnych części umundurowania wojskowego przez ludność cywilną w myśl okólnika Prezydjum Namiestnictwa z 8. lutego 1891 L. 1080/pr. jest niedopuszczalne, a nadto posługiwanie się odznakami wojskowemi byłych armji słusznie wywołać może w społeczenstwie fałszywe wrażenie istnienia tajnej organizacji wojskowej, zakazuję z uwagi na możliwość nadużyć i bezpieczeństwo publiczne noszenia wojskowych pasów koalicyjnych, odznak oficerskich lub innych części mundurowych z umundurowania Wojska Polskiego, względnie jakichkolwiek innych armji obecnie istniejących lub nieistniejących.

Przekraczających niniejszy zakaz będą Panowie Starostowie bezwzględnie karać na zasadzie § 11. ces. rozporządzenia z 20/IV. 1854 Dz. u. p. Nr. 96, o ile w danym razie nie zachodzą znamiona przekroczenia ustawy karnej (§ 333).

Powyższy zakaz polecam Panom Starostom podać do publicznej wiadomości.

Wojewoda JURYSTOWSKI

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

14.

L. 8330/II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 8. stycznia 1923.

Załatwienie w Starostwach spraw komisji zapomogowych i zlikwidowanych komisji szacunkowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Z chwilą zlikwidowania w ciągu ubiegłego roku niektórych Powiatowych Biur Odbudowy oraz komisji szacunkowych zostały akta spraw załatwionych przez powyższe władze powierzone do przechowania względ-

nie do ostatecznego załatwienia Panów Starostów jako przewodniczących Powiatowych komisji zapomogowych.

Ministerstwo Robót Publicznych reskryptem z 22. września 1922 Nr. 6988 ad. zgodziło się, aby wspomniane sprawy załatwiał jeden z urzedników manipulacyjnych Starostwa w godzinach pozaurzędowych za wynagrodzeniem osobnem, którego wysokość ma być oznaczona w porozumieniu z poszczególnemi Starostwami. W miarę ilości będących w toku spraw tak komisji zapomogowej, jak i zlikwidowanej komisji szacunkowej.

Wobec tego Okręgowa Dyrekcja Odbudowy odniosła się pismem z 30. września 1922 L. 6224/III. do Panów Starostów o przedstawienie wniosków co do wysokości wynagrodzenia dla funkcjonarjusza mającego załatwiać sprawy wyżej oznaczone.

Na to pismo Dyrekcji niektóre tylko Starostwa porozumiewały się co do załatwienia tych spraw i oznaczenia dotyczą emu funkcjonarjuszowi wynagrodzenia, niektóre zaś wcale nieodpowiedziały lub zasłaniały się przeciążeniem personalu.

Z uwagi na to, że tego rodzaju stan rzeczy pociąga za sobą niesprawne funkcjonowanie względnie zastój w czynnościach komisji zapomogowych, polecam Panom Starostom, aby niezwłocznie porozumiewali się z Dyrekcją Odbudowy celem ostatecznego uregulowania sposobu załatwiania spraw komisji zapomogowej przeznaczenia dla tego celu stałego funkcjonarjusza i ustalenia dla niego wynagrodzenia.

Dyrekcja Odbudowy proponuje zasadniczo wynagrodzenie w wysokości 50 procent poborów urzędnika XII. stopnia płacy, co też uważam za odpowiedne.

Do 2 tygodni doniosą Panowie Starostowie o ostatecznem uregulowaniu tej sprawy. Przy tem zechcą Panowie przedłożyć krótkie sprawozdanie z działalności komisji zapomogowej w r. 1922, w ilu wypadkach udzielono po myśli ustawy z 18. lipca 1919 D. Z. R. P. Nr. 63 poz. 368 pomocy państwowej na odbudowę i to w każdym poszczególnym dziale wymienionym w art. 4. tej ustawy, na jaką kwotę w każdym z tych działów udzielono zapomóg w naturze lub gotówce, wiele odbyło się posiedzeń komisji, czy prowadzenie protokołów, wydawanie orzeczeń i cały tok urzędowania odpowiadał obowiązującym przepisom oraz czy nasunęły się Panom Starostom w tym kierunku jakie spostrzeżenia.

Przypominam wreszcie, że po myśli art. 12 rozporządzenia wykonawczego z 12. stycznia 1920 D. U. R. P. Nr. 18 poz. 88 we wszystkich wypadkach, w których komisje szacunkowe nie sporządzały operatu szacunkowego, obowiązane są komisje zapomogowe przystąpić do stwierdzenia strat wojennych zeznanych w deklaracji poszkodowanego i dochodzenia przeprowadzić.

W sprawozdaniu, które po myśli niniejszego reskryptu Panowie Starostowie mają przedłożyć, należy zatem w krótkości skreślić także obraz załatwienia agend zlikwidowanych komisji szacunkowych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

15.

L. 2983/III./22. Stanisławów, dnia 27. grudnia 1922.

Stosowanie art. 19. ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 dzpp. Nr. 33 poz. 264 o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczenia pomieszczeń (dz. u. p. Nr. 33. poz. 264).

Okólnik Nr. 99.

Do wszystkich Panów Starostów.

Z uwagi na okoliczność, iż w ostatnich czasach gminy miejskie coraz częściej zwracają się do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o uzyskanie zgody Ministerstwa na stosowanie przez gminy przepisów przewidzianych w art. 19. Ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 r. o obowiązku zarządów gmin miejskich dostarczania pomieszczeń (Dz. Ust. Nr. 33. poz. 264) projekty zaś postanowień, jakie gminy Ministerstwu przedkładają do aprobaty, w wielu wypadkach nie posiadają niezbędnych warunków zarówno co do treści, jak i formy i dlatego muszą być zwracane do uzupełnienia, co powoduje w następstwie znaczne opóźnienie w załatwieniu sprawy, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych celem unikuięcia zwłoki na przyszłość wyjaśniło reskryptem z 1. grudnia 1922 Nr. S. L. 4524, że postanowienia takie mogą być wydane tylko w tych gminach miejskich, w których zachodzi konieczna tego potrzeba.

Potrzeba ta musi być oczywiście w wystąpieniu gminy do Ministerstwa odpowiednio uzasadnioną. Wydanie postanowienia obowiązującego zasadniczo winno się opierać na uchwale Rady Miejskiej, w każdym razie koniecznem jest przedłożenie w tym względzie uchwały Magistratu. Postanowienia obowiązujące, wydane za zgodą Ministra Spraw Wewnętrznych, winny zawierać powołanie się na odnośne pismo Ministra

i ponadto odpowiadać następującym formalnym wymaganiom:

a) postanowienie winno być ujęte w formę imperatywną i zawierać nakaz lub zakaz pewnych czynności ze strony mieszkańców miasta, sankcję karną i środki prawne od orzeczeń Magistratu wydanych na podstawie tego postanowienia;

b) w postanowieniu należy wyraźnie wskazać organ miejski, do którego mieszkańcy miasta winni się zwracać w sprawach uregulowanych tem postanowieniem;

c) zamiast terminu „Zarząd gminy" należy używać w tych miastach, w których organ wykonawczy i zarządzający gminą nosi nazwę „Magistratu" słowo „Magistrat".

W postanowieniach obowiązujących winien być wskazany albo magistrat albo ten organ, który wykonuje obowiązki magistratu w sprawie rekwizycji mieszkań (Urząd Mieszkaniowy, Komisja Mieszkaniowa i t. p.).

d) o ile w postanowieniu obowiązującem wymienia się tytuł ustawy, należy go wymienić dokładnie. Można natomiast nie wymieniając zupełnie tytułu ustawy, podać tylko datę oraz numer i pozycję Dziennika Ustaw, w którym ustawa została ogłoszona.

Polecam Panu Staroście, aby treść powyższego reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zakomunikował zarządom gmin miejskich tamtejszego powiatu i wezwał zarządy, aby w danym razie projekta na stosowanie przepisów przewidzianych w art. 19. ustawy z dnia 4. kwietnia 1922 dz. p. p. Nr. 33. poz. 264. przedkładały nie bezpośrednio Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, lecz Panu Staroście, Pan Starosta zaś przedłoży je Województwu wraz swą własną opinją co do okoliczności, czy projekta odpowiadają powyższym wymogom.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

16.

L. 7294/IV. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 27. grudnia 1922.

Opłaty stemplowe od ofert.

Do wszystkich PP. Starostów, Okręgowej Dyrekcji robót publicznych, Kierownictwa regulacji Państwowych Zarządów drogowych, PP. Naczelników Wydziałów Województwa i P. Kierownika Kancelarji głównej.

Ministerstwo Skarbu pismem z 20. października 1922 L. 3957 DP. i O. Gr. II. wystosowanem do N. Izby Kontroli Państwa oznajmiło co następuje:

Oferty na dostawy dla władz, urzędów i zakładów państwowych, składane przez firmy i osoby prywatne, są oświadczeniami prywatno-prawnej natury, skierowanemi do władz lub urzędów państwowych, zastępujących Skarb Państwa w charakterze kontrahenta. Tego rodzaju oświadczenia są wedle punktu 11. paragr. 6 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych z 8. maja 1920 r. (Dz. U. Nr. 38. poz 319) wolne od opłaty stemplowej, ustanowionej dla podań. Uwolnienie to odnosi się także do opłaty stemplowej przewidzianych dla takich „deklaracji" w punkcie 2. Numeru 199. litera a ustęp aa spisu alfabetycznego do rosyjskiej ustawy stemplowej z roku 1900. (dodatek do Rozdziału i zbioru praw i rozporządzeń z r. 1902. Nr. 73. poz. 759).

Rozporządzenie b. gen. gub. warsz. z 19. lipca 1916 r. (Dz. Rozp. Nr. 40. poz. 126) a także ustawy stemplowe pruska i niemiecka nie znają osobnej opłaty stemplowej od ofert, zaś w b. dzielnicy austrjackiej oferty — o ile się przedstawiają jako korespondencje kupieckie t. j. pochodzą od kupców i przemysłowców i tyczą się przedmiotów ich handlu i przemysłu są również wolne od opłaty stemplowej (paragr. 9. austr. ustawy z 29. listopada 1864 r. Dz. U. Nr. 20).

Z powyższego wynika, że oferty nie podlegają żadnym opłatom stemplowym, z wyjątkiem jedynie ofert, wystawionych na obszarze b. zaboru austrjackiego i to tylko w tym razie, gdy nie pochodzą od kupców i przemysłowców lub nie dotyczą przedmiotów ich handlu lub przemysłu, w takim bowiem razie podlegają stałej opłacie stemplowej — obecnie w kwocie 20 Mk.

W razie pisemnego potwierdzenia (przyjęcia) oferty, powstaje obowiązek uiszczenia opłaty stemplowej, przewidzianej dla umów, gdyż pisemne zatwierdzenie (przyjęcie) oferty, jest pod względem opłaty stemplowej zrównane z formalną umową.

O powyższem zawiadamiam wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 30. listopada 1922 Nr. Pr. B. 7485.

Za wojewodę: SWOBODA.

17.

L. 7323/IV. b. ex 1922.

Stanisławów, dnia 27. grudnia 1922.

Urzędowa korespondencja do zagranicy.

Do wszystkich PP. Starostów, Okręgowej Dyrekcji robót publicznych, Kierownictwa regulacji, Państwowych Zarządów rzek, Zarządów drogowych, PP. Naczelników wydziałów województwa i P. Kierownika Kancelarji Głównej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zwróciło uwagę Ministerstwu Poczt i Telegrafów na to, że Poselstwa

Rzeczypospolitej, wobec niewłaściwej opłaty korespondencji, zmuszone są przy odbiorze poezty od władz krajowych dopłacać porto. Ponieważ dopłaty porta uskuteczńia się w walutach obcych, stanowi to zbyt wielki wydatek, wywołane jedynie niezawodnie przez to, że urzędowa korespondencja do zagranicy nadawaną bewa razem z krajową, wskutek czego urzędy pocztowe nie mogą zwrócić dokładnej uwagi na należytą taryfową opłatę tej korespondencji.

O tem zawiadamiam wskutek pisma Okręgowej Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z 7. grudnia 1922. L. 124476/VI. a. z uwagą, że celem sprawdzenia należytej opłaty przy nadaniu, korespondencję taką należy nadawać wyłącznie przy okienku pocztowem i to oddzielnie od korespondencji krajowej, gdyż w przeciwnym razie ewentualne wysokie dopłaty będą musiały być uskuteczniane na rachunek danych krajowych władz i urzędów.

Za wojewodę: SWOBODA.

18.

L. 7398/IV. b, ex 1922.

Stanisławów, dnia 28. grudnia 1922.

Jednorazowy dodatek świąteczny dla emerytów, wdów i sierót.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu pismem okólnem z dnia 30. listopada 1922, Nr 12709/D. P./Em. rozesłanym do wszystkich Izb Skarbowych komunikuje, że Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 27. listopada 1922 r. powzięła następującą uchwałę:

Przyznać tytułem jednorazowego zasiłku świątecznego emerytowanym cywilnym funkcjonarjuszom, wdowom i sierotom po takich funkcjonarjuszach, tudzież emerytowanym zawodowym wojskowym byłych państw zaborczych jakoteż wdowom i sierotom po nich 50% (pięćdziesiąt procent) uposażenia emerytalnego, pensji wdowiej i sierocej za listopad 1922 r. — Emerytowanym oficerom W. P. bez względu na stopień po 30.000 Mkp., emerytowanym niższym wojskowym W. P. po 20.000 Mkp., wdowom po wyżej wymienionych osobach po połowie tych kwot, a dla sierót po $^1/_3$ tych kwot.

Osobom pobierającym dary z łaski, o ile nie są przyznane według poszczególnych stopni służbowych i renty kolejowe 50% zaopatrzenia za listopad 1922 r.

Wyłącza się osoby, pobierające zaopatrzenie zaliczkowo na rachunek obcych Państw, wdowy i sieroty tak po funkcjonarjuszach państwowych, jak i wojskowych będące na służbie państwowej, samorządowej lub instytucjach państwowych, a pobierające zaopatrzenie emerytalne z tytułu służby męża, względnie ojca lub matki, tudzież emerytów tak cywilnych jak i wojskowych pozostających w służbie państwowej albo samorządowej lub w instytucjach państwowych,

O tem zawiadamiam, wskutek reskryptu Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16. grudnia 1922. Nr. P. O. 14126.

Za Wojewodę: SWOBODA.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

19.

L. 9001/VII. a, ex 1922.

Stanisławów, dnia 3. stycznia 1923

W sprawie ochrony gołębi pocztowych i tępienia drapieżnego ptactwa.

Do wszystkich Panów Starostów.

Reskryptem z 19. listopada 1921, L. 1177/VII. a, wydano P. Starostom pouczenie w sprawie ochrony gołębi pocztowych, oraz tępienia ptactwa drapieżnego, w sposób dozwolony.

Aby usunąć wszelkie wątpliwości, jakie polecenie to w praktyce mogłoby nasunąć, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 1. grudnia 1922 r. Nr. A. W 2156 wyjaśniło, że użyte wyrażenie „w sposób dozwolony“ odnosi się nietylko do sposobu tępienia drapieżników i do podmiotowych uprawnień takiego tępienia, ale także do gatunków ptactwa podpadającego tępieniu. Tępieniu podlegają tylko te gatunki ptactwa, które w myśl obowiązujących przepisów łowieckich, uznane są za szkodników, o ile skądinąd nie poddano ich o ochronie ze względu na ich charakter zabytku przyrody. — Wypadek ten zachodzi w obecnej chwili w odniesieniu do orła przedniego (Aquila chrysactos), którego tępienie zostało zakazane rozporządzeniem M. R. i O. P. z dnia 15. września 1919 r. (Monitor Polski Nr. 208 ex 1919). Podobnież należy wyłączyć z akcji tępienia te gatunki ptactwa, które mimo swej, z punktu widzenia nauki uzasadnionej przynależności do grupy ptactwa drapieżnego, przecież z uwagi na znaczną korzyść dla rolnictwa i łowiectwa, wymagają niezbędnie ochrony. Należą tu niektóre gatunki sów i ptactwa drapieżnego dziennego, jak przedewszystkiem myszołowy-drapieżniki, niszczące z wielkim pożytkiem polnie gryzonie. — Gatunki t.

wyłączają wszystkie niemal ustawy łowieckie z kategorji szkodników. — Chodziłoby jedynie o pouczenie kół interesowcnych, dla których zwykle miarodajnem jest tylko zewnętrzy wygląd ptaka, że wymienione powyżej gatunki wymagają bezwzględnej ochrony.

Polecam Panu Staroście aby powyższe wyjaśnienie podał do wiadomości ludności powiatu, a w szczególności istniejącym w powiecie towarzystwom myśliwskim, jak również i pojedynczym myśliwym, oraz dopilnował stosowania się do powyższych wskazówek.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

20.

L. 5979/IX. ex 1922.

Stanisławów, dnia 31. grudnia 1922.

Taryfa opłat dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie.

OGŁOSZENIE.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej reskryptem z dnia 28. listopada 1922, Nr. 1531/VIII. na mocy ustępu ostatniego § 16, ustawy z dnia 28 grudnia 1887, L. I. Dz. U. P. z r. 1888, w przedmiocie ubezpieczenia robotników od wypadków w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7. lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austrjackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na teryrjum b. zaboru austrjackiego oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 413) po zbadaniu sprawozdania rocznego Zakładu ubezpieczenia we Lwowie za rok 1921, obniżyło dotychczasową taryfę opłat, zatwierdzoną reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26. marca 1920 r. 1006/S. II. do kwoty 8 marek dla 100 klasy XII. kategorji niebezpieczeństwa w mocą obowiązującą od 1. lipca 1922 roku.

Wskutek powyższego reskryptu Ministerstwa podaję poniżej tabelkę nowej taryfy do powszechnej wiadomości.

Taryfa opłat dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, obowiązująca od 1. lipca 1922, przepisana reskryptem Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z 28. listopada 1922, L. 1531/VIII.

Kategorja niebezpieczeństwa	Klasa procentowa niebezpieczeństwa	Ogólna kwota opłaty na ubezpieczenie, przypadająca od każdych 100 mk. zarobku płaconego lub policzalnego	
		Mkp.	fen.
A	1		08
	2		16
	3		24
B	3		24
	4		32
	5		40
I.	4		32
	5		40
	6		48
	7		56
	8		64
II.	7		56
	8		64
	9		72
	10		80
	11		88
III.	10		80
	11		88
	12		96
	13	1	04
	14	1	12
IV.	13	1	04
	14	1	12
	15	1	20
	16	1	28
	17	1	36
	18	1	44
	19	1	52
V.	16	1	28
	17	1	36
	18	1	44
	19	1	52
	20	1	60
	21	1	68
	22	1	76
	23	1	84
	24	1	92
VI	20	1	60
	21	1	68
	22	1	76
	23	1	84
	24	1	92
	25	2	00
	26	2	08
	27	2	16
	28	2	24
	29	2	32
	30	2	40
VII.	25	2	00
	26	2	08
	27	2	16
	28	2	24
	29	2	32
	30	2	40
	31	2	48
	32	2	56
	33	2	64
	34	2	72
	35	2	80
	36	2	88
	37	2	96
VIII.	31	2	48
	32	2	56
	33	2	64
	34	2	72
	35	2	80

Kategorja niebezpieczeństwa	Klasa procentowa niebezpieczeństwa	Ogólna kwota opłaty na ubezpieczenie, przypadająca od każdych 100 mk. zarobku płaconego lub policzalnego	
		Mk.	fen
VIII.	36	2	88
	37	2	96
	38	3	04
	39	3	12
	40	3	20
	41	3	28
	42	3	36
	43	3	44
	44	3	52
	45	3	60
	46	3	68
	47	3	76
IX.	39	3	12
	40	3	20
	41	3	28
	42	3	36
	53	3	44
	44	3	52
	45	3	60
	46	3	68
	47	3	76
	48	3	84
	49	3	92
	50	4	00
	51	4	08
	52	4	16
	53	4	24
	54	4	32
	55	4	40
	56	4	48
	57	4	56
X	48	3	84
	49	3	92
	50	4	00
	51	4	08
	52	4	16
	53	4	24
	54	4	32
	55	4	40
	56	4	48
	57	4	56
	58	4	64
	59	4	72
	60	4	80
	61	4	88
	62	4	96
	63	5	04
	64	5	12
	65	5	20
	66	5	28
	67	5	36
	68	5	44
	69	5	52
	70	5	60
XI	59	4	72
	60	4	80
	61	4	88
	62	4	96
	63	5	04
	54	5	12
	65	5	20
	66	5	28
	67	5	36
	68	5	44
	69	5	52
	70	5	60
	71	5	68

Kategorja niebezpieczeństwa	Klasa procentowa niebezpieczeństwa	Ogólna kwota opłaty na upezpieczenie przypadająca od każdych 100 mk. zarobku płaconego lub policzalnego	
		Mk.	fen.
XI.	72	5	76
	73	5	84
	74	5	92
	75	6	00
	76	6	08
	77	6	16
	78	6	24
	79	6	32
	80	6	40
	81	6	48
	82	6	56
	83	6	64
	84	6	72
	85	6	80
	86	6	88
	87	6	96
XII.	73	5	84
	74	5	92
	75	6	00
	76	6	08
	77	6	16
	78	6	24
	79	6	32
	80	6	40
	81	6	48
	82	6	56
	83	6	64
	84	6	72
	85	6	80
	86	6	88
	87	6	96
	88	7	04
	89	7	12
	90	7	20
	91	7	28
	92	7	36
	93	7	44
	94	7	52
	95	7	60
	96	7	68
	97	7	76
	98	7	84
	99	7	92
	100	8	00

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

21.

L. 6109/IX. ex 1922.

Stanisławów, dnia 4. stycznia 1923

Doniesienia o wypadkach uszkodzenia funkcjonarjuszy kolejowych.

Do wszystkich Starostw.

Poselstwo Polskie we Wiedniu zawiadomiło Stanisławowską Dyrekcję Kolei Państwowych pismem z dnia 24. listopada 1922 r. Nr. 21160/L. że powtarzają się jeszcze wypadki przesyłania ze strony Starostw małopolskich doniesień o nieszczęśliwych wypadkach

pracowników kolejowych do Zawodowego Zakładu ubezpieczeń kolejarzy od wypadków obecnie w likwidacji we Wiedniu, co naraża tak Zakład jakoteż odnośne Starostwa na dość znaczne koszta pocztowe.

Wskutek pisma Stanisławowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych z dnia 14. grudnia 1922, L. $\frac{21|I}{206|c}$ przypominam Starostwom treść reskryptu tutejszego z dnia 19. września 1922, L. 4489/IX, że na podstawie ustawy z dnia 8. listopada 1921, Dz. u. p. Nr. 2, ex 1922, pracownicy kolejowi nie podlegają począwszy od 1. stycznia 1921 obowiązkowi ubezpieczenia od nieszczęśliwych wypadków, lecz są zaopatrywani w takich razach przez Zarząd kolejowy z funduszów państwowych.

Wyjątek stanowią robotnicy czasowi, względnie sezonowi, którzy z dniem 1. stycznia 1921 podlegają obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w Zakładzie od wypadków we Lwowie ul Brajerowska 16.

Stosownie do powyższego, mają Starostwa doniesienia o wypadkach pracowników kolejowych kierować do właściwych Dyrekcji Kolei Państwowych, względnie co do robotników czasowych i sezonowych do Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie, ul. Brajerowska 16, a zaniechać wysyłania tych doniesień do Zakładu ubezpieczeń kolejarzy od wypadków we Wiedniu.

Do powyższych wskazówek zechcą Starostwa ściśle się zastosować i donieść mi do 3-ch tygodni, czy i w jaki sposób został wykonany 3-ci ustęp reskryptu tutejszego z dnia 19. września 1922. L. 4489/IX.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

P. Wojewoda zamianował sekretarzami Województwa komisarzy powiatowych: Ludwika Wolańskiego, Tadeusza Dulębę i Franciszka Kułakowskiego.

P. Wojewoda posunął prowizorycznego urzędnika konceptowego Jana Drohomireckiego z X. do IX. stopnia służbowego.

P. Wojewoda zamianował:

komisarzami powiatownmi praktykantów konceptowych Województwa: Zygmunta Dobka i Stanisława Strigla;

asystentem rachunkowym Województwa praktykanta rachunkowego Mieczysława Czaję;

adjunktami kancelaryjnymi oficjałów kancelaryjnych: Piotra Czuszczaka i Eustachego Lubaczewskiego;

oficjałami kancelaryjnymi kancelistów: Anielę Subsakiewicz i Władysława Dąbrowieckiego;

sekretarzami powiatowymi kancelistów Województwa: Piotra Kudłę i Pawła Kierniakiewicza;

kancelistami oficjantów kancelaryjnych: Michała Mardarowicza i Władysława Dumę.

P. Wojewoda zamianował Dr. Władysława Hibla, prowizorycznym lekarzem powiatowym w VIII. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Kałuszu.

P. Wojewoda przeniósł kancelistę Województwa Grzegorza Oralewskiego ze Stanisławowa do Kołomyji i przeznaczył do służby w tamt. Starostwie.

P. Wojewoda zamianował Ignacego Łoszniowa byłego austr. oficjała ewidencyjnego kancelistą w XI. stopniu służbowym i przeznaczył do służby w Województwie.

P. Wojewoda zamianował Wilhelma Hofbauera zdemobilizowanego urzędnika W. P. kancelistą Województwa i przeznaczył do służby w Starostwie w Tłumaczu.

IV.

KOMUNIKATY i OBWIESZCZENIA.

L. 8273/II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 27. grudnia 1922.

Izydor Bilski z Łubnej pow. Brzozów — poszukiwanie.

OBWIESZCZENIE.

Wedle odezwy Województwa lwowskiego z 15. grudnia b. r. L. $\frac{24328}{1|2}$/1922 wydalił się dnia 18. lipca b. r. z domu swych rodziców umysłowo chory Izydor Bilski lat 21 syn Wojciecha i Zofji Bilskich zamieszkały w Łubnej powiat Brzozów Województwo lwowskie.

Bilski wyszedł z domu w białej płóciennej kurtce, takich spodniach bez obuwia, w maciejówce z siwego sukna bez daszka.

Opis osoby:

Lat 21, niskiego wzrostu, miernej budowy ciała, szatyn bez zarostu, twarz owalna, oczy błędne, na twarzy wyrzuty.

Dotychczasowe poszukiwania nie dały dodatniego wyniku. Ktoby przeto mógł podać bliższe dane o Bilskim względnie o jego obecnem miejscu pobytu, zechce donieść o tem Starostwu w Brzozowie.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8337/II. c. ex 1922.

Stanisławów, dnia 28. grudnia 1922.

Czasowe zwinięcie agencji pocztowej Tyśmieniczany.

KOMUNIKAT.

Według pisma Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie z 12. grudnia 1922 L. 124432/IV. z dniem 30. listopada b. r. zwinięto czasowo agencję pocztową Tyśmieniczany. Z tego powodu przydziela się gminy i obszary dworskie Tyśmieniczany, Zabereże i Kamieńna do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Cucyłów.

Za Wojewodę: Dr. SCHWARZ.

V.
Konkursa.

Województwo Stanisławowskie.
Wydział Prezydjalny.

L. 11825/pr. ex 1922.

Stanisławów, dnia 8. stycznia 1923.

Rozpisanie konkursu na posadę lekarza powiatowego w Bohorodczanach.

KONKURS.

Niniejszem rozpisuję konkurs na posadę prowizorycznego lekarza powiatowego w Bohorodczanach z poborami VIII. stopnia służbowego.

Podania o nadanie pow. posady, należycie udokumentowane (metryka urodzenia, dowód obywatelstwa polskiego, dyplom lekarski, curiculum vitae, poświadczenie dotychczasowej praktyki) i ostemplowane wnosić należy do dnia 30. stycznia 1923 do Wydziału Prezydjalnego Województwa w Stanisławowie.

Kompetenci pozostający obecnie w służbie państwowej winni podania wnosić w drodze służbowej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.